

Lucas A. Reed

Astronomia și Biblia

Imperiul creației văzut în lumina duală
a Științei și a Cuvântului

Editura ASTROMIX
Cluj-Napoca
2021

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

REED, LUCAS A.

Astronomia și Biblia : imperiul creației văzut în lumina duală a științei și a cuvântului / Lucas A. Reed. - Cluj-

Napoca : Astromix, 2021

ISBN 978-606-95123-3-3

52

2

Editura

ASTROMIX

www.astromix.ro tel. 0773382074

Copyright © 2021 Editura ASTROMIX

Titlul original: „Astronomy and the Bible. The Empire of Creation seen in the Dual Light of Science and the Word”, Pacific Press Publishing, SUA, 1919

Prezenta carte reprezintă traducerea parțială a lucrării de mai sus, fiind o reproducere comentată și revizuită a volumelor interbelice „Astronomia și Biblia” și „Prin Țara Stelelor”, ambele apărute la Editura Cuvântul Evangheliei.

Toate drepturile rezervate. Este interzisă reproducerea totală sau parțială a prezentului volum pe orice suport fără acordul scris al editurii, cu excepția recenziilor sau a referințelor.

Traducător: Ștefan Demetrescu

Editor: Dan-George Uza

Corectură: Marlene Stein

CUPRINS

Prefață	5
Astronomia și Biblia.....	7
Astronomia și Credința	15
Știința și Biblia	23
Unde locuiește Dumnezeu?.....	33
Cerul atmosferic	47
Puterea gravitației.....	59
Pământul în spațiu	69
Evanghelia deznădejdii	77
Transmiterea energiei	87
Mărețele imensități cerești	101
Imensitatea puterii Sale.....	117
Preștiința Lui Dumnezeu.....	125
Postfață — Cerurile spun mărirea Lui Dumnezeu.....	133

PREFAȚĂ

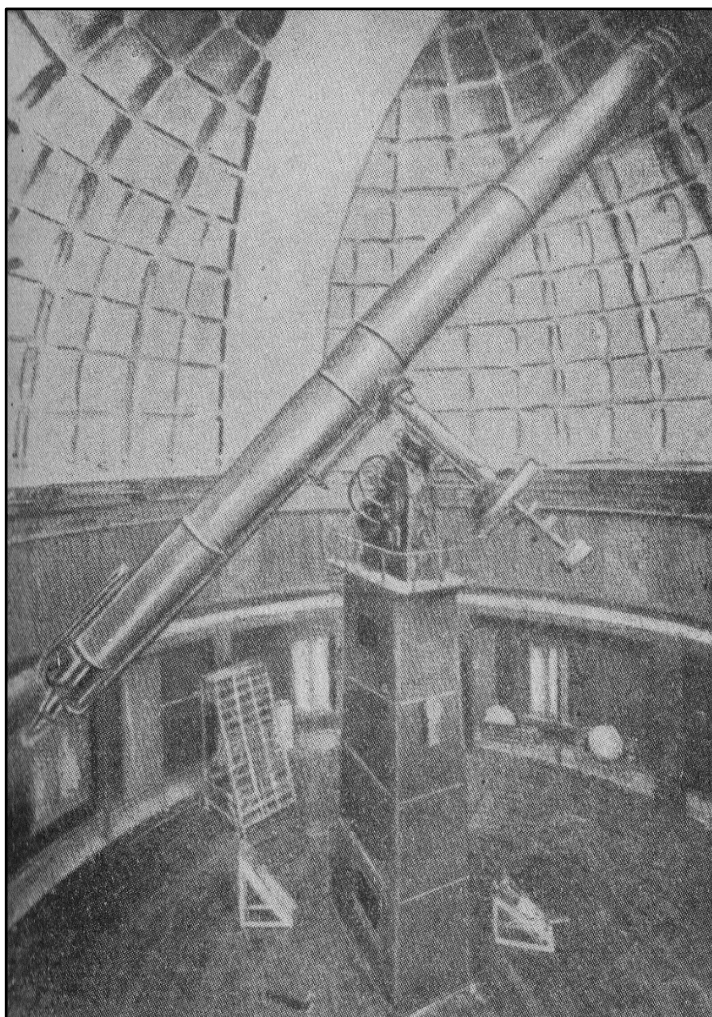
„Ridicați-vă ochii în sus și priviți!” este îndemnul pe care ni-l adresează Dumnezeu astăzi, mai mult ca oricând. Și în adevăr, ce poate fi mai sublim decât a privi și a medita la imensitatea cerului, împodobit într-un chip atât de minunat!

Sori, stele sclipitoare în mii și mii de lumini și colori, nebuloase minunate, lumi noi, toate privite cu atenție, ne vorbesc atât de mult! Și, observându-le cu atenție, ajungem să ne vedem pe noi în adevărata lumină, dându-ne seama cât suntem de mici, și înțelegem că toată această măreție a bolții cerești nu poate fi decât lucrarea unei ființe cu mult superioare nouă, a unei ființe divine, a Lui Dumnezeu.

Acest lucru chiar vrea să ni-l spună întreaga natură, întregul univers, făcându-ne să ne dăm seama azi, în secolul acesta când observațiile astronomice au ajuns la un punct înalt, că toată această mulțime de sori și sisteme planetare ce se mișcă de mii de ani într-un chip atât de regulat, nu poate fi rezultatul simplei întâmplări, ci totul a fost așezat și merge continuu după planul întocmit de la întemeierea lumii de către Dumnezeu.

Fie ca studiul mărețiilor cerești tratat în această carte de astronomie să folosească fiecărui iubit cititor în cunoașterea Marelui Creator al universului întreg!

V. Florescu

*Unul dintre cele mai mari telescoape:
Observatorul Lick de pe Muntele Hamilton (California, SUA)*

ASTRONOMIA ȘI BIBLIA

Dintre toate științele, astronomia interesează în general pe toți oamenii. Chiar persoane care prea puțin iau seama la lucrurile obișnuite din jurul lor sunt adesea foarte preocupate să cunoască ceva despre stelele care sclipesc de sus.

Ce sunt oare aceste stele? Sunt aceste corpuri cerești lumi ca și lumea noastră? Câte din ele sunt locuite? Care este distanța până la ele și între ele și care sunt măsurile și proporțiile după care e format întreg universul? Ce este steaua aceea mare roșie și ce este strălucitoarea stea albă? Ce este Calea Laptelui? De ce Steaua polară rămâne totdeauna la Nord?

Acestea, cât și nenumărate alte întrebări, se nasc imediat ce începem a discuta despre acest subiect. Toate aceste întrebări merită un răspuns serios și adevărat. Merită să ne ocupăm cu știința astronomiei și să o înțelegem. Din expunerile ei mari și importante, fiecare cercetător poate dobândi cunoștințe exacte și folositoare.

Arătarea câtorva din principiile astronomiei, fără a trece peste hotarele adevăratei științe, și compararea cuvintelor Bibliei cu aceste principii: acestea sunt țintele urmărite de noi în prezenta carte. O asemenea privire a lucrurilor în lumina Bibliei nu va reduce concepțiile noastre cu privire la astronomie. Aprofundându-ne în acest studiu,

vom vedea, din contră, că numai în felul acesta putem înțelege splendoarea, măreția, înălțimea și învățătura sublimă a acestei științe importante.

Studiind astronomia în felul acesta, suntem ținuți să ne întoarcem la veacurile când și-a luat început universul și să ne ocupăm de zilele creațiunii, când s-a auzit pentru prima dată cuvântul Creator. Au avut loc atunci primele apariții ale lumii materiale ca manifestare a puterii divine.

De asemenea, în felul acesta înțelegem cum este susținut acest uriaș univers. Privim mecanismul lui cel atât de complicat, ca și niște roți în roți care se învârt în spațiul imens în decursul veacurilor. Privim apoi cu ochi și mai atenți în veacurile următoare. Vedem pretutindeni ordine și rânduială și în tot locul o variație și o splendoare mereu în creștere. Contemplăm puterea infinitului, cât și măreția veșniciei. Mintea omenească se întinde căutând neîncetat să cuprindă hotarele infinitului.

Dacă cercetăm fără ajutorul Bibliei, vom ajunge la cunoștințe prea mici, chiar având la îndemână toate mijloacele și metodele astronomiei moderne. În Cuvântul Scripturilor, chestiunile acestea, cu privire la care noi umblăm în nesiguranță și bâjbâind, le găsim lămurite prin descoperirile dumnezeiești cele atât de pătrunzătoare, cu descrieri sublime și cu cea mai măreață expunere de principii.

Într-adevăr, fără de Biblie nimeni nu poate înțelege pe deplin astronomia. Aceasta este adevărat și dacă e să vorbim despre începutul lucrurilor, „când stelele dimineții izbucneau în cântări de bucurie și când toți fiii Lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie”; și dacă ne ocupăm de veacurile viitoare, când Dumnezeu va face un cer și un pământ nou și când toate lucrurile din trecut vor dispărea.

Biblia este suprema carte de bază a cunoștințelor omenești. Asemenea unui vârful de stâncă ce înfruntă marea, zidul ei de granit primește continuu asalturile furioase ale valurilor. Într-un moment, valurile, lovind laturile ei, se sfârâmă în mici stropi; apoi vin razele Soarelui și bătrâna stâncă spălată de apă e schimbată într-un diamant ce sclipește orbitor. Tot astfel, ca un zid strălucitor și de nesfârșit, Cuvântul Lui Dumnezeu a stat și stă ca apărare contra oricărei rătăcirii sau greșeli. Acest zid puternic al adevărului rămâne de neînfrânt astăzi și în veac.

Între adevărata știință și Biblie nu există nici cea mai mică nepotrivire. Amândouă sunt manifestări ale adevărului divin. Adevărata știință, din contră, face să strălucească și mai puternic pietrele prețioase ale Scripturilor Sfinte; iar Biblia conduce încontinuu mintea către adâncurile și înălțimile minunilor adevăratei științe. Fiecare dintre ele este ajutoarea celeilalte. În Biblie găsim marile principii ale adevărului; în natură găsim fapte care explică, ilustrează și fac înțeles adevărul din Cuvântul Bibliei.

Adevărul este un tot unit. El nu este alcătuit din lucruri deosebite, care să se bată cap în cap. Deși foarte diferit — putem zice chiar infinit — în felurimea manifestărilor sale, adevărul este totuși un sistem armonic. Și acest unic adevăr, descoperit în Biblie, „este reflectat în fața naturii, ca printr-o oglindă”.

Această completă descoperire a adevărului, inspirația a numit-o „Cuvântul”. Și termenul „cuvânt”, sau „logos”, arată că cineva a descoperit acest adevăr nu în cuvinte, ci în „Cuvânt”; aceasta înseamnă un tot simetric. Și înțelepciunea care a făcut această descoperire este înțelepciunea divină; iar exprimarea ei este toată această descoperire de fapte reale.

Acesta este „Cuvântul”, căci El vorbește. El dă naștere la lucruri reale; căci acest Cuvânt este creator, izvor de puteri divine. El a vorbit în zilele creațiunii; și ceea ce a poruncit El, a și luat ființă. Acest Cuvânt a zis „Să fie lumină!”; și s-a făcut lumină. Biblia ne dă prin cuvinte „Cuvântul” Lui Dumnezeu; dar acest Cuvânt mai este manifestat și în natura pe care a creat-o și pe care o susține.

Dacă în natură există ceva neprodus și nesuținut de „Cuvânt”, atunci acela este un lucru vremelnic, rezultatul lucrării altcuiva, al unei inteligențe contrare celei dumnezeiești. Și acest element trecător, deosebit prin vanitatea și falsitatea lui, va dispărea cu timpul. Dar „Cuvântul” Lui Dumnezeu și CEL care este în Cuvânt, făcând acest Cuvânt viu, puternic și lucrător, va rămâne pentru vecie.

După cum cuvintele exprimă gândurile sau cugetele unui om, tot astfel „Cuvântul” exprimă, descoperă, lămurește gândurile Lui Dumnezeu. Biblia este răsunetul cugetelor dumnezeirii și de aceea ea este numită „Cuvântul lui Dumnezeu”. Când ea ne este adusă la cunoștință prin Spirit, devine deodată Cuvântul Lui Dumnezeu viu și lucrător; și de aceea poartă cu adevărat acest nume.

Hristos este descoperirea, „expresia” voinței și caracterului Lui Dumnezeu; și de aceea El este numit „Logos”, sau „Cuvântul”. Ioan 1, 1-3. Și natura, de asemenea, deși învăluită în păcat, totuși este o descoperire a cugetelor Lui Dumnezeu față de creaturile Sale, și de aceea este numită „Celălalt cuvânt”.

În Hristos, Cuvântul întrupat, „sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale științei”. Col. 2, 3. Gândiți-vă la atotcuprinzătorul înțeles al minunatei expresii „toate comorile înțelepciunii și ale științei”. Aceste comori cuprind

adâncimile de nepătruns ale cugetului dumnezeiesc. Apostolul Pavel, prin inspirație, exprimând într-un scurt cuvânt infinitul acestor comori, exclamă: „O, adânc al bogăției înțelepciunii și științei Lui Dumnezeu!” Rom. 11, 33.

O, în adevăr, ce adâncime!

Și toată această înțelepciune și știință, și absolut tot ce există, ne-au fost descoperite prin Isus Hristos. El însuși spune: „Tot ce are Tatăl este al Meu”. Ioan 16, 15. Acest „tot” îl primește apoi Spiritul, spre a-1 descoperi discipolilor Lui Hristos.

Și cât de vast și infinit este domeniul lucrurilor cuprinse în această expresie: „Tot ce are Tatăl!” Și cât are El? Ridicați ochii spre cer. Priviți miile de sori, ce se învârtesc în abisul spațiului; și în jurul lor, dependente de ei, alte lumi luminoase și pline de viață și de măreție — stele peste stele, și lumi peste lumi, univers după univers, creațiune după creațiune. Și tot ceea ce vedem noi nu este decât o mică mărgioară a marii creațiuni.

Luăm, de ex., un telescop și prin el privim o mică porțiune de pe cer. Minune a minunilor! Aceasta se arată înaintea ochiului nostru presărată cu sute de sori, atât de strâns apropiați între ei încât nu-i putem număra.

Luăm apoi un alt telescop, mai puternic. Încă alți sori apar, sori peste sori, ca nisipul de pe malul mării, nenumărați. Este peste puțință a răzbate tot desișul de stele lucitoare; căci mereu vedem strălucind lumini din dosul lor, unde apoi totul se învâluie în nori și obscuritate.

Toate acestea sunt ale Lui Hristos. Iată plinătatea Lui Dumnezeu, deplina descoperire, toate comorile înțelepciunii și cunoștinței, toate adâncimile cugetărilor și lucrărilor dumnezeiești. De aceea Biblia trebuie să ne fie de ajutor în

cercetarea oricărei științe, deci și a astronomiei; deoarece Biblia este singurul nostru mijloc prin care putem înțelege și primi, cum se cuvine, pe Hristos. Și aceste bogății „în El” cuprind toate comorile adevărului, toate formele adevăratei științe. Cuvântul „tot” exclude orice excepție.

Prin aceasta nu vrem să spunem că Biblia cuprinde toate adevărurile științelor și toate micile lor amănunte. Chiar ni se spune în privința aceasta că dacă s-ar fi scris tot ce a făcut Isus, atunci credem că în toată lumea aceasta nu ar putea încăpea cărțile care ar fi trebuit scrise. Totuși, viața Lui, unitatea și plinătatea vieții Lui, este cuprinsă în Biblie. Că lumea n-ar putea cuprinde toate cărțile care s-ar putea scrie despre viața Lui este fiindcă principiile prezentate sunt descoperiri ale adevărului infinit; și adevărul infinit, spre a fi pe deplin exprimat, cere o exprimare infinită. Dar această infinitate odată exprimată, întregul adevăr va umple nu numai lumea, dar chiar universul întreg; și va fi plin nu numai acum, ci în tot decursul veșniciei.

Totuși, în Biblie, în principii cu înțeles infinit, în cuvinte cu un cuprins de nemăsurat, este descoperită atotînțelepciunea Lui Dumnezeu. Tot ceea ce este de la Dumnezeu este cuprins în Cuvânt. Și toată această înțelepciune este strânsă în fraze care pot fi pe deplin înțelese; dar, într-o formă atât de abundentă încât aceste fraze devin comori tot atât de nesecabile ca și veșnicia și ca și Dumnezeu. Și spre a aprofunda aceste lucruri proporțional cu însemnătatea lor se cere mare putere de cugetare, cum și viață nemuritoare, cu mijloace de judecare și observare fără greș a mereu necuprinselor Lui domenii.

Dar să nu uităm că și pentru acum avem în Biblie toate marile principii cuprinse în aceste lucruri. Prin Biblie, ele au

fost încredințate omului. Desigur, ele sunt zăvorâte în hambare; dar Dumnezeu ne-a pus la dispoziție cheia. Ele sunt ascunse; dar El ne-a spus să căutăm și vom găsi. Deși ușa este închisă, ea ni se va deschide dacă vom bate la ea.

De aceea, studiul astronomiei este strâns unit cu studiul Bibliei. Menționăm în primul rând astronomia, nu fiindcă ea ar fi mai importantă ca Biblia, ci fiindcă în această carte ne ocupăm îndeosebi de astronomie. Adică această carte nu este în primul rând un studiu al Bibliei, ci un studiu al astronomiei. Totuși, în tot cursul acestei cărți vom chema în ajutor sublimile cuvinte ale Scripturilor Sfinte. Și, prin lumina pe care ne-o dă știința, vom căpăta și o mai bună înțelegere a Bibliei.

Ce bine ar fi să studiem orice știință tot în felul acesta! Să cercetăm, atât în natură cât și în Cuvânt, ca după niște comori ascunse. Dumnezeu însuși va fi Profesorul nostru; Cuvântul Său va fi manualul; lucrările Lui, câmpul nostru de observație; locuințele Lui veșnice, clasele noastre; și veșnicia, timpul de învățatură.

În felul acesta viața noastră va fi mai bogată și mai fericită, mintea noastră va fi mai puternică și mai cuprinzătoare; în timp ce vederea noastră „se va lărgi continuu, meditând la mișcările sorilor”.

*O parte din nebuloasa America de Nord.
O imensă puzderie de stele, multe dintre ele mai mari
decât Soarele nostru, întrecând orice imaginație sau
putere de cuprindere cu mintea. În mijloc se găsește nebula.
Observă conturul deosebit al întregii nebuloase,
contur după care i s-a dat și numele.*